

ANTIKRONIKA. Na pravem koncu: »Iz kulturnih postavk smo morali črtati nekatere kulturne akcije, ki jih je Center doslej podpiral. Tako je že povsem zamrla nekdanja gledališka eksperimentalna dejavnost, zdaj pa smo zmanjšali še vsoto, namenjeno za kulturno vzgojo mladine, predvsem za mladinske koncerte...« (Razgovor v Delu ob rebalansu proračuna občine Ljubljana-Center) — Tako je tudi prav: mladino proč od kulture, tako da v prihodnjih letih ne bo več težav s kulturo, saj je nihče ne bo potreboval.

Dijaški kraval v ljubljanski Drami: »Večkrat sem se že pripravljal k obravnavi obnašanja mladih obiskovalcev predstav v ljubljanski Drami, nocojšnji dogodek pa je dodal piko na i in me resnično spodbudil, da prenesem misli na papir.

V šestih letih rednega obiskovanja mladinskih abonmajev v Drami sem bil priča mnogim neresnim in za nas, mlade, sramotnim incidentom med predstavami, zlasti še v preteklem letu. V uprizoritvi Boltove drame Človek za vse čase za V. dijaški abonma pa je to že doseglo vrhunec in skoro onemogočilo zaključek drame. Pravzaprav me je sram, da sem taki predstavi prisostvoval, še bolj, da se tega vprašanja že prej nisem lotil, niti kdo drug, najbolj me je pa sram tega, da nam mora ob zaključku, na odprti sceni prvak Slovenskega narodnega gledališča Stane Sever povedati, da je treba tudi delo igralcev ceniti in jim omogočiti opravljanje redne dolžnosti.

Vsekakor je lepo, da Drama nudi mladim ljudem — dijakom in študentom — popust pri obisku predstav in nam s tem daje kulturne dobrine za mal denar, toda pri tem najbrž tudi računa na kulturno obnašanje obiskovalcev — bodočih inteligentov naše družbe. Toda kljub temu, da nam je kultura tako dostopna, je še vedno mnogo nezasedenih sedežev v gledališču in kar malo čudno se je spomniti včerajšnjih mladih ljudi, ki so se stiskali na stojiščih in statirali.

V drugem delu mladine — v tistem, ki predstave obiskuje, pa je še precej takih, ki jim je obiskovanje gledališča moda, konvencija, merilo za družabni ugled, kajti le temu lahko pripisujemo tak neresen, ignorantski in žaljiv odnos do umetnosti, do avtorja, do izvajalcev. Dogaja se, da se zabavajo ob vsaki dvoumno izrečeni besedi, odgovarjajo na vprašanja in dialoge igralcev med predstavo.

Pogosto se sprašujemo, kaj naj dela Zveza mladine, pa ne najdemo pravih oblik dela. Usmerjanje v kulturno obnašanje mladih in pravo vrednotenje kulture je še eno torišče, kjer imamo očitno še veliko dela...« (Igor Žitnik v Mladini) — Članek ponatiskujemo skoraj v celoti — zaradi kronistične natančnosti in predvsem zaradi zadnjega odstavka.

Nojevska rešitev: »Gre za drugo pot, ki je komaj nakazana, ker pač manjka denarja pa tudi znanja. To so mladinski klubi, ne kot zveličavno sredstvo za izkoreninjenje huliganstva, a vendar kot dober lek. Teh klubov je premalo, pa tudi delo v njih včasih zastane, ker mladinci včasih ne vedo, kako naprej...« (Jože Sircelj v Mladini) — »V zadnjem času nastajajo mladinski klubi, ki naj bi mladini nudili razvedrilo in jo obenem vzgajali v pravi socialističnem duhu. Ampak — ali taki klubi res izpolnjujejo svoje naloge in dosegajo svoje namene? Nekateri še zdaleč ne. Vem za mladinski klub, v katerem se shajajo dolgolasci s svojimi puncami; potem popivajo in plešejo samo

beat plese. In kdo je kriv, da obstajajo takšni klubi? Mislim, da deloma tudi družba, ki daje sredstva za obstoj takšnih klubov, obenem jih pa ne nadzira ...» (Iz pisma mladega bralca v isti številki Mladine).

Mladini neprimerno: »Jugoslavija je namreč edina dežela na svetu, ki nima kategorizacije filmov. Vsepovsod po svetu redno in sistematično odločajo o primernosti posameznih filmov za mladino določene starostne stopnje. Ne trdim sicer, da je ta sistem najboljši, vsekakor pa je pomembno opozorilo staršem, pedagogom in kinematografom ...» (Ljubljanski dnevnik) — Najbrž tudi to sodi v našo edinstveno pot družbenega razvoja.

Ob Dnevu republike: »Prireditve ob Dnevu republike na Goriškem. VEČ KOT 200 TISOČ JUGOSLOVANOV V ITALIJI.« (Dve zaporedni naslovni vrstici v Ljubljanskem dnevniku) — Brez komentarja.

Morda tudi drugače: »Gospodarstvo ne smemo vznemirjati z novimi dajatvami za izobraževanje.« (Podnaslov članka v Delu) — Morda bi se lahko glasilo tudi drugače: Gospodarstvo ne smemo vznemirjati z novimi izobraženci.

Antikronist

NAJDRAŽJA JAVORŠKOVA NOČ

Na Bledu je milijonček v zrak pognal,
ne da bi vedel, kdo bo poravnal
ta SVETLI DOLG — in ko je bil pokrit,
je ta svoj OGNJEMET spremenil v OGNJEMIT.

Matej Bor